

Sausio 5 d.: Jonas Neuman
vysk.; Edvardas, Gaudentas, Gedutė
Simonas, Telesforas, Vytautas, Vy-
tautė.

SPORTO APŽVALGA

Redaktorė Irena Regienė

DIPLOMATAI KREPŠINIO AIKŠTĖJE JAV MARINŲ BAZĖJE, QUANTICO, VA

Nors tai jau trečias šių politikų ir diplomatų krepšinio komandų susitikimas, tačiau, turbūt pirmas kartas, kai lietuvių krepšinio komanda sudarė Užsienio reikalų ministras, Lietuvos Respublikos ambasadorius, kunigas, bankininkas ir Lietuvos kariūnai.

Ši įdomi komanda susirinko sekmadienį, gruodžio 8 d., 6 val. vakaro Marinių bazėje, Quantico, Virginijos valstijoje, maždaug 20 mylių nuo Washington, DC, miesto, lošti krepšinį prieš JAV Valstybės departamentą krepšinio komandą.

Susirinko ir nemažas būrys žiūrovų — LR ambasados tarnautojų, jų šeimų ir keletas vietinių lietuvių. Šios rungtynės, kariška tvarka, punktualiai prasidėjo buvusiam kariniam angare, dabar pertvarkytame į didžiulį sporto kompleksą su krepšinio aikšte. Rungtynėms teisėjavo profesionalai teisėjai, taip pat taškų skaičiavimas ir laiko tvarkymas buvo profesionalės moters rankose. Prieš žaidimą visus maloniai sutiko Marinių korpuso universiteto štabo viršininkas, pulkininkas Hank Gobār ir kapitonas Jerome Bryant.

Prasidėjus rungtynėms, žaidimas vyko labai įtemptai ir — taškas į tašką. Pradžioje žaidimą vedė lietuviai. Pirmas kėlinys baigėsi 13-11, o antras 27-19 lietuvių persvara. Tačiau trečiame kėlinyje JAV Valstybės departamentą krepšininkai prisivijo lietuvių, išlygino ir vedė vienu tašku 37-38. Ketvirtas kėlinys baigėsi lygiosiomis 52-52. Žaidimas buvo pratęsias 5 minutėms. Po penkių minučių pratęsimo lietuvių komanda pralaimėjo dviem taškais 59-61 JAV Valstybės departamentą komandos naudai.

Stipriausiais žaidėjais lietuvių komandoje ir daugiausia taškų surinko buvo: ambasadoriaus pavaduotojas Kęstutis Jankauskas — 13 taškų, LR ambasadorius Vygaudas Ušackas — 10 taškų (jis dėvėjo baltus marškinėlius su užrašu „2002“, priminimui, kad Lietuva būtų priimta į NATO). Taip pat po dešimti taškų įmetė kunigas Vaidotas Labašauskas ir bankininkas Stasys Kropas. O iš JAV komandos 20 taškų teko Gynbos departamento darbuotojui David Worthen, 13 taškų Rappy Schriver ir 12 taškų kapitonui John Estridge. Abiejų komandų žaidėjai nusipelnė pagarbos, nes savo žaidimą žaidė be priekaištų. Smagu buvo šiose žaidynėse žaidžiant matyti Lietuvos Užsienio reikalų ministrą Antaną Valionį, kuris ką tik buvo atskridęs iš Lietuvos pasitarimams su JAV politikais.

Po rungtynių visi draugiškai sveikinosi, pasikeitė dovanėlėmis, o po to vaišinosi gaisiais gėrimais, o kai kurie ragavo ir „Kalnapičio“ alų.

Buvo ne tik įdomu stebėti šias rungtynes, bet ir pamatyti šią garsią JAV jūrų pėstininkų karinę bazę — Quantico. Šios bazės pradžia ir pirmieji pastatai buvo pastatyti

1917 metais; juose gyveno 91 savanoris ir keturi karininkai. Prieš tai čia buvo nedidelis Quantico miestelis, norėjęs pagarsėti turizmu ir pramone bei laivų statyba. Turizmas ir industrija neišsilaikė, nes miestelis buvo per mažas, bet laivų statyba klestėjo, o ypač, kilus Pirmam ir Antram pasauliniam karui. 1920 metais čia buvo įsteigta jūros karinių pajėgų mokykla, išsivysčiusi į garsų Marinių korpuso universitetą. Dabar ši Marinių bazė Quantico, VA, yra plačiai žinoma. Atvažiuavęs į šią bazę nesijauti, kad esi kariškoje bazėje ir tokioje žymioje vietoje; jautiesi, kad važiuoji per gražų parką, su dideliais medžiais ir Potomaco upe. Tik privažiavus prie sporto salės priartėji ir prie oro uosto; pamatai sraigtasparnius, kurie teikia greitą oro susisiekimą JAV prezidentui Washingtono rajone, tai „Marine Helicopter Squadron One HMX-1“, žinai, kad esi žymioje vietoje.

Atrodo, kad lietuviai krepšininkai yra gerai žinomi, ne tik pasauliniame sporte, bet ir tarp diplomatų bei politikų krepšio mėgėjų, tarp kurių yra ir Lietuvos ambasadorius Vygaudas Ušackas su savo komanda. Kartais ambasadorius ir ambasados darbuotojai žaidžia ir su vietine Washingtono lietuvių sporto klubo „Vėjas“ komanda, kuriai vadovauja dr. Vidmantas Petrakis. Buvo įdomu matyti, kad per apšilimą LUR ministras Antanas Valionis dėvėjo „Vėjas“ marškinėlius ir labai miela buvo matyti kaip kartu treniravosi ambasadoriaus Vygaudo Ušacko ir Stasio Kropo jauni sūnūs. Abu jaunuoliai taikliai metė ir krepšį ir puikiai valdė kamuolį, deja, buvo per jauni žaisti šiose rungtynėse. Valio jaunimui ir lošėjams!

Elvyra Vodopalienė

Lietuvos Respublikos diplomatų ir LR ambasados Vašingtone darbuotojų krepšinio komanda, 2001 m. gruodžio 8 d. JAV Marinių bazėje Quantico, VA. Iš k. į k.: Rytis Paulauskas, LR URM daugiasalių santykių departamento direktorius, kun. Vaidotas Labašauskas, LR ambasadorius Vygaudas Ušackas, TVF Stasys Kropas, UR ministras Antanas Valionis, ministras patarėjas LR ambasada Renatas Norkus, ministras patarėjas LR ambasada Kęstutis Jankauskas, atašė LR ambasada Jarek Neverovic, II sekr. LR ambasada Arūnas Spurga, I sekr. LR ambasada Raimondas Ališauskas. Nuotr. Elv. Vodopalienė

III LIETUVOS TAUTINĖ OLIMPIADA

Š. m. spalio 24 d. iš Lietuvos Tautinio olimpinio komiteto (LTOK) buvo gautas pranešimas, kad III Lietuvos Tautinė olimpiada planuojama surengti 2002 metų birželio 27-30 d., Šiauliuose.

Planuojama, kad olimpiadoje bus vykdoma šios sporto šakos:

Lietuvių studentų krepšinio komanda Švedijoje 1945 m. kovo mėn. tarptautinėse rungtynėse nugalėjusi JAV karių krepšinio komandą. Iš k. į eil.: Vladas Vaitkus ir Alfonsas Rimeika. II eil.: Povilas Vaitonis, Juozas Jonutis, Valentinas Vilkenas, Aleksas Masaitis ir Voldemaras Vosylius.

LIETUVOS STUDENTAI KREPŠININKAI ŠVEDIJOJE PRIEŠ 56-IUS METUS

1945 metų pradžioje Vokietijoje tebesiautė baisus Antrasis pasaulinis karas. Lietuviai karo pabėgėliai, turėjo dažnai skubėti į slėptuves, ieškodami apsaugos nuo intensyvių amerikiečių ir anglų karinės aviacijos bombardavimų. Tarp įvairių tautų pabėgėlių buvo nemažai ir iškilių lietuvių krepšininkų, kaip antai: Puzinauskas, Baltrūnas, broliai Norkai, Vytautas Grybauskas, Aleksas Lauraitis ir daugelis kitų. Tuo tarpu į Švediją, vienu ar kitu laimingu būdu, prieglobstį rado tik nedidelė lietuvių studentų grupė. Į Švediją buvo ypač daug pribėgusių estų ir latvių. Taip pat tuo metu Švedijoje buvo gana daug amerikiečių karių bei civilių. Krepšinio sportas tada Švedijoje nebuvo populiarius. Nepaisant to, 1945 metų kovo mėnesį buvo krepšinio turnyras, kuriame dalyvavo estų, latvių, amerikiečių, švedų ir lietuvių krepšinio komandos. Lietuvių komanda buvo gana stipri, nes mes visi krepšinį Lietuvoje buvome žaidę gimnazijose ar universitetuose. Prieš estus laimėjome rezultatu 28:22, nors estų komandoje žaidė keturi Estijos valstybinės rinktinės žaidėjai. Baigminėse rungtynėse iškėmė stiprią amerikiečių komandą rezultatu 18:16. Amerikiečiai buvo apstulbinti, nes, būdami labai stiprios sudėties, nesitikėjo pralaimėjimo, o tikėjosi pirmos vietos, kuri atiteko lietuviams.

Rungtynės buvo stebimos gausių švedų žiūrovų, buvo transliuojamos per radiją, o kitą dieną lietuvių komanda buvo palankiai įvertinta sporto spaudoje.

Deja, ta mūsų pajėgi krepšinio komanda pasibaigus karui dėl emigracijos turėjo iširti. Tad kur yra šiandien tie buvę krepšininkai studentai Švedijoje? Fotografijoje, darytoje tuoj po turnyro pirmoje eilėje iš kairės: Vladas Vaitkus, dantų gydytojas, gyvena Floridoje ir Alfonsas Rimeika, gydytojas, miręs Švedijoje. Antroje eilėje pirmas iš kairės: Povilas Vaitonis, žymus Lietuvos šachmatininkas, miręs Kana-

doje; Juozas Jonutis, buhalteris, gyvena Švedijoje; Valentinas Vilkenas, inžinierius, gyvena Švedijoje; Aleksas Masaitis, inžinierius, gyvena Detrote ir Voldemaras Vosylius, architektas, gyvena Švedijoje.

Vladas Vaitkus

*** Kauno sporto halėje atidengta Garbės siena, kurioje sumontuotose ekranuose, rodomose nuotraukose užfiksuoti kelių sporto šakų atstovų pergalingų rungtynių momentai. Garbės sienos originalūs parodiniai bus nuolat keičiami ir papildomi kiekvieną kartą po įspūdingų Kauno sportininkų pergalų.**

(KD,Elta)

2002 M. ŠALFASS-gos VYRŲ KREPŠINIO PIRMENYBĖS

2002 m. vyrų senjorų (35 m. ir vyresnių) krepšinio pirmenybės įvyks 2002 m. kovo 23-24 d., Clevelande, Ohio. Vykdo — Clevelando LSK „Žaibas“.

Senjorų klasei priklauso 35 metų ir vyresni vyrai, pagal 2002 m. gruodžio 31 d., kitaip tariant, gimusieji 1967 metais ir vyresni.

Pradinė komandų registracija privalo būti atlikta iki 2002 m. vasario 1 d. pas turnyro vadovą Vidą Tatarūną, šiuo adresu:

Vladas Tatarūnas, 8697 Harvest Home Dr., Mentor, OH 44060.

Tel. 440-209-0440; Faksas: 216-481-6064;

E-mail: vldas.tatarunas@keybank.com

Po pradinės registracijos bus pranešta varžybų formatai ir kitos tolimesnės detalės.

Dalyvavimas atviras visiems ŠALFASS-gos klubams bei kitokiems vienetams, atliksiu 2002 m. ŠALFASS-gos metinę registraciją.

ŠALFASS-gos Krepšinio komitetas
ŠALFASS-gos centro valdyba

VĖL RUNGYNIAUS „LITUANICOS“ FUTBOLININKAI

2002-ųjų metų pirmąjį sekmadienį, sausio 6 d., „Metropolitan“ futbolo lygos salės futbolo pirmenybės, kuriose, kaip kiekvieną žiemą žais ir „Lituanicos“ futbolo komanda. Lietuviai varžysis aukščiausioje grupėje — „major“ divizione su geriausiomis Čikagos ir apylinkių ekipomis. Sausio 6 dieną, 5:15 p.p. mūsų klubas susitiks su „Vikings“ klubo futbolininkais. Salės futbolo vienos rungtynės skiriama 45 minutės laiko. Rungtyniaujama „Odeum“ didžiuliam pastate, 1033 Villa Avenue, Villa Park, IL. Čia yra net trys futbolo aikštės.

Kaip atsimename, praėjusį pavasarį pasibaigusiose panašiose salės futbolo pirmenybėse lietuvių komanda užėmė aukštą — III vietą ir gavo atitinkamą prizą. Komandos treneris Gediminas Jarmalačius mano, kad šiemet mūsų klubas tikisi prizinės vietos, nes šioms pirmenybėms jau senokai ruošiasi, besitreniruodami 3 kartus savaitėje. Komandos eilėse žaidžia talentingas jaunimas, neseniai atvykęs iš Lietuvos, ten rungtyniaavęs geroje komandoje.

E.Š.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.
Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.
Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.
Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant į Lietuvą:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė
Administratorius — Valentinas Krumpis
Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

E-paštas: administracija@draugas.org
redakcija@draugas.org
rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org

DAUGIAUSIA LIETUVOS KREPŠININKŲ ŽAIDŽIA LENKIJOJE

Lietuvos krepšininkų — profesionalų galima užtikti daugelyje pasaulio valstybių, kur jie žaidžia vietinėse komandose. Tačiau daugiausiai jų šį sezoną sugužėjo į Lenkiją. Jų ten net 14, tačiau keturi iš jų jau spėjo „nubyrėti“. Neseniai buvo atleistas ir ilgametis Lietuvos rinktinės žaidėjas Gintaras Einikis, atsotavęs Vroclavo „Slask“ komandai. Jis ten už du sezonus buvo pasirašęs beveik milijono dolerių sutartį, tapdamas didžiausią atlyginimą gaunančiu žaidėju Lenkijoje. Tačiau jo rezultatyvumo rodiklis šį sezoną buvo prastokas (vidurkis 9.8), tad to klubo vadovybė nutarė atsisakyti jo paslaugų. Dabar jis kitur dairios darbo.

Tame pačiame Lenkijos klube dar liko Dainius Adomaitis ir Tomas Pečesas. Varšuvos „Polonijos“ ekipoje žaidžia du lietuviai: Andrius Jurkūnas ir Alydas Tenys. Lietuvos krepšinio rinktinės kapitonas Darius Maskoliūnas yra įsikūręs kurortiniame Lenkijos mieste — Sopote ir čia rungtyniauja vietas „Trefl“ penketuke.

Buvęs „Lietuvos ryto“ žaidėjas Arūnas Kazlauskas lieja prakaitą Varšuvos „Legia“ klube. Čia jis uždriba dvigubai daugiau negu Lietuvoje, tačiau norėtų kitą sezoną patekti į stipresnę Lenkijos komandą. Jam patinka, kad šis ne taip pajėgus ir ne taip jau turtingas Lenkijos klubas turi gerą sveikatingumo kompleksą, kur žaidėjams suteikiama bet kokia pagalba.

E. Šulaitis

Lietuvių diplomatų komandos nariai surinkę daugiausiai taškų 2001 m. gruodžio 8 d. Quantico, VA, JAV marinių bazėje vykusiose krepšinio rungtynėse prieš JAV Valstybės departamentą krepšininkus. Iš k. į k.: LR ambasadorius Vygaudas Ušackas - 10 tšk., Stasys Kropas - 10 tšk., ministras patarėjas LR ambasada Kęstutis Jankauskas - 13 tšk., Troksta-kun. Vaidotas Labašauskas, pelniusio taip pat 10 tšk. Nuotr. Elv. Vodopalienė

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C. DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkyš dantis už prieinamą kainą. Pacientai primami absoliučiai punktualiai. Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai. 4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL Tel. 708-422-8260

DR. JOVITA KERELIS DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D. KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave., Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-8300

DR. L. PETREIKIS DANTŲ GYDYTOJA

9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL 1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave. Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIŽNAS, M.D., S.C. Specialybė — Vėduos ligų gydymas

Kalbama lietuviškai
6918 W. Archer Ave., Suite 5 ir 6 Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLIOBA, M.D. AKIŲ LIGOS IR CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

MARIUS KATILIUS, M.D. CHIRURGAS

Trūkio, tulžies pūslės, krūtų, žarnyno, endokrinologinės ir laparoskopinės chirurgija. 300 Barney Dr., Suite A Joliet, IL 60435
Tel. 815-744-0330
lietuviškai 815-744-8230
www.centersurgeryandbreasthealth.com

* Dailiojo čiuožimo šokių ant ledo pora — Margarita Drobiazko ir Povilas Vanagas — 2001 metus baigs bei į Salt Lake City (JAV) žiemos olimpiadą vyks Tarptautinės čiuožimo sąjungos (ISU) lėvelėje užimdami III vietą. (BNS)

TAMSŪS NAUJOS DRAUGYSTĖS ŠEŠĖLIAI

JONAS DAUGĖLA

Staiga ir netikėtai įvyko New York didžiųjų dangoraižių sugriovimas. Tačiau jie pradėjo naują pasaulinį karą. Ši kartą JAV stojo į karą su pasauliniu terorizmu. Žinoma, iš pat pirmųjų šio pasaulinio karo dienų Amerikos vyriausybė šiam karui sėkmingai vesti pradėjo ieškoti sąjungininkų. Pirmoji sąjungininkė pasirodė Didžioji Britanija, o vėliau ir Vokietija bei Prancūzija. Bet taip pat į sąjungininkų gretas įsijungė Rusija. O jos įsijungimas Amerikai buvo ypač svarbus.

Tad nenuostabu, kad JAV prezidentas tuojau stengėsi užmegzti kiek galima artimesnius asmeninius ryšius su Rusijos vadovu Putin. Jie jau kelis kartus susitiko Europoje. O pagaliau Putin su žmona atvyko į Ameriką. Mūsų prezidentas jį priėmė, lyg kokią legendarinį karalaitį. Jis viešėjo Washington, o vėliau dar buvo gražiai priimtas ir prezidento ūkyje Texas valstijoje.

Kažkaip mums ne per daug jau buvo žinoti, kai Amerikos prezidentas nuolat per petį apsikabinęs vedžiojo Rusijos valdovą ir nuolat tą petį takšino. Pagaliau prezidentas George W. Bush net apsidžiaugė, jog jų asmeninė draugystė jau taip toli nuėjo ir jis Putin vadina Vladimir, o pastarasis kreipiasi į jį George. Bet ypač buvo idomu stebėti, kad mūsų prezidentas neabejotinai širdingai kalbėjosi, tačiau aukštojo svečio veidas nei kartą nepasipuošė šypsena — vis liko šaltai akmeninis.

Tokią staigią ir širdingą didžiųjų draugystę kiek skirtingai įvertino rusų žurnalistai Anatolij Beresnevich. Jis yra žurnalizmo mokslus studijavęs ir baigęs Missouri universitetą. Vėliau kelis metus gyveno Daytona Beach ir čia buvo nuolatinis mūsų vietinio dienraščio „News Journal“ bendradarbis. Šiuo metu jis gyvena Rusijoje, tačiau dar nuolat mūsų laikraščiai atsiunčia savo idomius reportažus iš Rusijos.

Kaip tik rugsėjo 11 d. išvakarėse jis žiemos atostogoms atskrido į Daytona Beach. Drauge su „News Journal“ bendradarbiais stebėjo tų dviejų didžiųjų susitikimą ir staiga užsimezgusią draugystę. Žinoma, mūsų žurnalistai tuojau jį užklauė, kaip vertina šią naują Rusijos-JAV prezidentų draugystę.

Beresnevich pirmiausia pasibrazė, kad nereikia užmiršti, jog iš pašaukimo Putin yra KGB agentas. Agentams rengti ir juos šiam darbui paruošti Rusijoje visada veikė ir dabar dar veikia atitinkamos mokyklos. Jos turi kelis skyrius, kuriuose agentai ruošiami skirtingiems uždaviniams. Putin į tokią mokyklą buvo priimtas dar savo vaikystėje ir mokomas dirbti svetimos valstybės. Visų pirma agentai svetimos valstybės turi stengtis susipažinti su įtakingais valdžios pareigūnais ir — svarbiausia — stengtis įgyti jų pasitikėjimą. Šiam reikalui jiems buvo leidžiama net ir kiek paburnoti prieš savo valstybės vyriausybę, pakritikuoti net aukščiausius tos vyriausybės pareigūnus. Žinoma, tokie išpuoliai patojoje Rusijoje buvo baudžiami areštu ir tremimų baudomis.

Beresnevich įsitikinimu, Putin, ir tapęs Rusijos prezidentu, neatsisakė KGB agento mokslo ir savo veikloje sėkmingai šį mokslą naudoja. Tai buvo galima ryškiai pastebėti paskutiniame prezidentų susitikime. Putin sugebėjo tuojau užsistarnauti visišką prezidento Bush pasitikėjimą, taip pat sueiti su juo į tamprią asmeninę draugystę.

Bet tą draugystę jis regimai išnaudojo savo naudai. Putin stengiasi pasaulį įtikinti, kad Četėnijos laisvės kovotojai nėra jokie didvyriai. Jis siekia, kad visas pasaulis juos pripažintų teroristais. Tuo jis norėjo įtikinti ir prezidentą Bush. Ir, nors prezidentas viešai nepritare Putin teigimams, bet ir aiškiai nepasipriešino, nebendė įtikinti, kad Četėnai kovoja už savo tautos laisvę ir priešinas Rusijos įtakai.

Putin taip pat dėjo visas pastangas, kad Amerikos prezidentas atsisakytų padangių raketinių ginklų gamybos. Mūsų prezidentas nepažadėjo visai sustabdyti šių ginklų gamybos, bet pažadėjo šį reikalą atidėti neribotam laikui. Ir tai buvo, galima sakyti, du, kad ir labai menki, Putin šios staiga užsimezgusios draugystės laimėjimai.

Bet reikia turėti galvoje, kad abudu prezidentai, nuvykę į Texas ūkį, turėjo kelis visai uždarus pasitarimus. Šių pasitarimų negalėjo sekti net artimiausi prezidento patarėjai. O taip pat juose nebuvo nei vertėjų, nes Putin jau šiek tiek grabiniojosi angliškai. Tad neįmanoma net spėlioti, kieno naudai šie uždari pasitarimai vyko.

Be to, kaip mums ne per daug jau buvo žinoti, kai Amerikos prezidentas nuolat per petį apsikabinęs vedžiojo Rusijos valdovą ir nuolat tą petį takšino. Pagaliau prezidentas George W. Bush net apsidžiaugė, jog jų asmeninė draugystė jau taip toli nuėjo ir jis Putin vadina Vladimir, o pastarasis kreipiasi į jį George. Bet ypač buvo idomu stebėti, kad mūsų prezidentas neabejotinai širdingai kalbėjosi, tačiau aukštojo svečio veidas nei kartą nepasipuošė šypsena — vis liko šaltai akmeninis.

Lietuvos bažnytkaimis snaudžia po žiemos sparnu.

Vladimiro Gulevičiaus (Elta) nuotrauka.

LIETUVOJE UŽTIKRINTA TIKĖJIMO LAISVĖ

Lietuvos Konstitucija piliečiams užtikrina tikėjimo laisvę, išskyrus tais atvejais, kai religinė praktika prieštarauja įstatymams, ir vyriausybė iš esmės gerbia šią teisę.

Tai pažymima pranešime apie tikėjimo laisvę įvairiose pasaulio valstybėse, kurį parengė JAV Valstybės departamento Demokratijos, žmogaus teisių ir darbo įstaiga.

Dokumente pažymima, kad Lietuvoje nėra valstybinės religijos, tačiau kai kurios religinės grupės naudojasi valdžios lengvatomis, kurių neturi kitos, o netradicinės religinės grupės grupėms taikomi tam tikri apribojimai. Tarp religinių bendruomenių yra susiklostę iš esmės draugiški santykiai, nors religinių mažumų atstovai kartais patiria netoleranciją.

„Valstybėje išsilaiko tam tik-

ras antisemitinių nuotaikų lygis“, teigiama pranešime.

Manoma, kad apie 70 proc. iš 3.5 mln. Lietuvos gyventojų laikosi Romos katalikais. Kita didžiausia religinė bendruomenė yra stačiatikiai (apie 180,000 narių), sentikiai (apie 50,000), liuteronai (apie 30,000) ir evangelikai reformatai (11,000). Musulmonų ir žydų bendruomenės turi po maždaug 5,000 narių, graikų katalikų bendruomenė — 900.

Maždaug 18 proc. Lietuvos gyventojų nesieja savęs su jokia religija.

Žydų ortodoksų grupė Chabad Lubavich, kaip pažymima pranešime, išlaiko mokyklą, visuomeninį centrą ir košerinio maisto valgyklą Vilniuje.

Karaimai, kurių bendruomenės, be Lietuvos, gyvuoja vos keliose kitose pasaulio valstybėse, turi dvejus maldos

veto teises. Žinomas JAV žurnalistas Jeffrey Ulbrich tokį užs. reik. ministrų sprendimą pavadino maždaug kaip norą lapelį įleisti į vištų tvartą. O mums svarbiausia, kad ši nauja didžiųjų draugystė labai aptemdo bet kokias viltis Lietuvai patekti į NATO.

Kitų metų pavasarį JAV prezidentas vyks į Rusiją vėl susitikti su nauju draugu Putin. Be abejo, Putin ir vėl naudosis KGB mokykloje išmoktus draugystės būdus, stengsis ir šį susitikimą kiek galima daugiau išnaudoti savo naudai, išgauti naujų laimėjimų. Be lieka tik tikėti, kad gal JAV prezidentas iki to laiko supras tikrąją šios draugystės vertę ir kiek šaltiau ją įvertins. Bet gal būtų labai naudinga mūsų prezidentui priminti lietuvių senelių patarėlę: „Neik su velniu obuoliauti, nes gali netekti ne tik obuolių, bet ir pintinėles“.

Atseit Rusijos atstovai galės dalyvauti visuose NATO narių posėdžuose ir diskusijose. Jie turės teisę kiekvieną klausimą pareikšti savo nuomone, kuri, darant sprendimus, bus priimama dėmesin. Jie neturės tik balsavimo ir

namus Vilniuje ir Trakuose. Karaimų, kurie įsikūrė Lietuvoje 14 amžiaus pabaigoje, dabar yra maždaug 250.

Iš viso Lietuvoje yra užregistruotos 923 tradicinės ir 176 netradicinės bendrijos ir bendruomenės.

Pranešime pažymima, kad užsienio misionierių grupių veikla Lietuvoje nėra draudžiama, tačiau netradicinių religijų pasiuntiniai turi gauti darbo leidimus ir susiduria su didelėmis biurokratinėmis kliūtimis, kai reikia gauti leidimus nuolat gyventi Lietuvoje, nes valdžios pareigūnai laiko juos kultų arba sektų atstovais.

Pranešime taip pat pažymima, kad Lietuvos katalikams geriausiai iš visų religinių bendruomenių pavyko atgauti sovietmečiu nacionalizuotą savo bažnyčių turtą. Anot pranešimo, pagrindinė kliūtis, trukdanti sugrąžinti visą religinių bendruomenių turtą, yra lėšų stoka ir biurokratiniai trukdžiai.

Pranešime taip pat pažymima, kad pernai balandį Lietuvos Katalikų Bažnyčia atsiėmė už lietuvių nusikaltimus per holokaustą, ir šiame atsiėmimo Bažnyčia pirmą kartą pripažino, jog kai kurie lietuviai dalyvavo masinėse žydų žudynėse.

(BNS)

* Švietimo ir mokslo ministerija gimnazijoms, vidurinėms, profesinėms, daliai pagrindinių mokyklų nupirko Kalėdų dovaną — Visuotinės lietuvių enciklopedijos I tomą. Iš viso mokykloms bus išdalinta daugiau kaip 1,200 egzempliorių knygy. Visuotinė lietuvių enciklopediją rengia Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas. Iš viso per 10 metų bus išleista 20 enciklopedijos tomų. Kol kas dauguma Lietuvos gyventojų vis dar naudojasi „Lietuviškąja tarybine enciklopedija“, kurios paskutinis, 13-tasis, tomas pasirodė prieš 15 metų. (BNS)

DRAUGAS, 2002 m. sausio 4 d., penktadienis

3

Danutė Bindokienė

Svarbiausias naujametinis siekis

Prasidedant Naujiems metams, daug kas mėgsta užsibrėžti naujus siekius, kuriuos žada tais metais įgyvendinti. Dažniausiai tie gražūs ketinimai ketinimais ir lieka. Jeigu paklaustume, pavyzdžiui, savo dienraščio skaitytojų, kokius pasizadėjimus jie ruošiasi išpildyti 2002-aisiais, gautume daug skirtingų atsakymų, arba tik šypstelėjimą — aš tokiais niekniekais neužsiimu. Visgi kiekvienas žmogus puoselėja slapta viltį, kad Nauji metai žada kažkokius pasikeitimus, lūkesčių išsipildymą.

Ir ne vien pavieniai žmonės, bet ir ištisos jų bendruomenės, ir net valstybės. Lietuva taip pat stovi ant tokių lūkesčių slenksčio, atsargiai žvelgdama pro Naujųjų metų durų plyšelį, besistengdama atspėti, ar bus pakviesta žengti tolyn. Duk 2002-ieji turėtų atnešti du svarbius įvykius. Pirmasis: konferencija Prahoje, kurioje bus svarstoma tolimesnė NATO plėtra ir būsimųjų narių sąrašas. Lietuva tikisi ne tik laimėti vietą tame sąraše, bet būti viena pirmųjų. Tam jau seniai ir labai intensyviai ruošiamasi, tad šios viltys nėra vien tuščios svajonės.

Antras įvykis — prezidento rinkimai. Laimė, kad jis ateis jau po Prahos konferencijos, tad net „ne tos pusės“ laimėjimas galbūt NATO narystės klausimu nepakeis. Žinoma, mes nuoširdžiai linkime ir tikimės, kad prezidento rinkimus laimės asmuo, kuris Lietuvą toliau ves tuo pačiu keliu — į Vakarų pasaulio demokratijos sąjungą bei vertybes.

Tačiau pasaulinio masto politika kartais pakrypsta netikėtomis kryptimis ir sujaukia pačius geriausius planus. Taip atsitiko praėjusių metų rudenį, kai rugsėjo 11-ąją Amerika tapo šurpus teroristų išpuolio auka. Ieškant didžiausio tų išpuolių kaltininko, dėmesio centre atsidūrė kraštutinių musulmonų vadas Osama bin Laden ir jo organizacijos lopšys, patogiai įsitaisęs Afganistane. Norint sustabdyti tolimesnius teroristų veiksmus ir nubausti rugsėjo 11-osios išpuolių kaltininkus, Vašingtonui neliko kitos išeities, kaip pradėti intensyvių karo veiksmų prieš Afganistaną, atsisakiusį nusikaltėlius atiduoti tarptautiniam teismui.

Šiam pavojingam ir svarbiam tikslui buvo reikalingi sąjungininkai. Tarp užsienio valstybių, kurių parama ir pritarimu JAV-ės galėjo pasitikėti, atsirado Rusija. Iš tikrųjų jos prezidentas Vladimir Putin parodė daugiau entuziazmo karui su teroristais Afganistane, negu, sakykime, Vokietija, Prancūzija, Italija ar kuri kita nuolatinė Vašingtono sąjungininkė. Iš patirties žinant, kad Maskva nepratusi velniui savo paslaugų vakariečiams dalinti, tas palankumas sukėlė nemažai spėlojimų ir būgstavimų: kuo Amerika turės už tai atsilyginti?

Atsakymas netrukus pasisuko įtaką NATO sprendimams. Tai, atrodo, Putin jau gavo, tačiau dar neaišku, kiek tos įtakos jam padarė ir kaip tas atsileps tolimesnei NATO plėtrai, ypač Baltijos valstybių atžvilgiu. (Maskva juk ne kartą griežtai tarusi „niet“ dėl Lietuvos narystės, o taip pat neigiamai pasisakiusi ir dėl kitų dviejų Baltijos tautų). Šį klausimą išsamiai svarsto „Chicago Tribune“ dienraščio bendradarbis Colin McMahon š.m. sausio 3 d. laidoje. (Reportažas rašytas iš Vilniaus.)

Stripsnyje cituojami Lietuvos valstybės aukšti pareigūnai, įskaitant prez. Valdą Adamkų, kalba labai optimistiškai, nenumatydami ypatingų Rusijos trukdymų, jeigu Prahoje Baltijos valstybės bus pakviestos kandidatėmis narystei NATO. Iš esmės jų žodyuose negirdėti net „jeigu“, bet aidi tvirtas įsitikinimas, kad kitaip ir būti negali. Jie mano, kad, kaip tik atvirkščiai: Lietuvos narystė NATO gali būti naudinga Maskvai, nes bus tarytum pereinamasis ryšys su Vakarų Europa ir padės įvesti Rusiją į vakariečių demokratijos eigą. Kad prez. Putin tokia galimybė nėra nepriimtina, jau pastebėjo ir Vašingtonas, ir kitos sąjungininkės. Tad, kaip sakoma, „iš jų burnos į Dievo ausį“ — linkėjime (linkėjimų neužteks, reikia ir konkrečių mūsų — Amerikos lietuvių — pastangų), kad abu Lietuvos lūkesčiai išsipildytų: jį būtų šią vasarą pakviesta į NATO, o rudenį išrinkti prezidentu, dėl kurio nereiktų mums raudonuoti (tikrąja to žodžio prasme) prieš pasaulį. Čia taip pat reikės užsienio lietuvių pastangų, tad ruoškimės.

ZARASŲ GIMNAZIJŲ ISTORINĖ APŽVALGA

Nr.8

PETRAS MATEKŪNAS

Daug mokytojų ir mokinių su savo tėvais, bijodami raudonojo teroro, traukėsi į Vakarų. Zarasų miestelis išužėję. Iš jo pasitraukė ne tik tarnautojai, bet ir šiaip gyventojai, nes gerai žinojo, jau kartą pergyvenę, kas jų laukia.

Gimnazijos rūmai buvo atgauti. Direktoriui buvo paskirtas A. Taranda. Mokytojai buvo paskirti beveik visi nauji. Mokinių buvo 403. Direktorius neilgai dirbo. NKVD viršininko Charlanov įsakymu, buvo suimtas ir išvežtas į Sibirą. Jo vietoje buvo paskirtas E. Streikus ir įvestas naujas etatas — mokslo dalies vedėjas. Šias pareigas eiti buvo paskirta mokytoja Ona Kairevičiūtė. Mokytojas Juozas Chochlovas, kuris dėstė rusų kalbą, buvo suimtas ir laikomas kalėjime. 1947 m. E. Streikus iš direktoriaus pareigų atleistas ir jo vietoje paskirta O. Kairevičiūtė, o po dvejų metų — A. Volkovas.

1949 m. rugsėjo 6 d. Zarasų gimnazija buvo pavadinta Zarasų vidurinė mokykla Nr. 1. Mokinių buvo apie 600. Dirbo dviem pamainom. Mokytojų buvo 29. 1951 m. mokyklą baigė 24 abiturientai.

1963 m. vasario 16 d. mokyklos pavadinimas buvo pakeistas. Jai buvo suteiktas M. Melnikaitės vardas. Zarasų visuomenė buvo nustebinta, kad mokykla buvo tokiu vardu pavadinta. Nebuvo tartasi nei su mokyk-

los direktoriumi, nei su mokytojais, nei apskritai su miesto gyventojais. Kam tartis, juk komunistams viskas galima daryti. Daug kam kilo klausimas, ar Marija Melnikaitė lankė tą mokyklą, kad jos vardu pavadino? Visi tylėjo, atrodo, lyg patenkinti. Jos tėvai labai norėjo, kad jų dukra mokytųsi. Gyveno neblogai. Turėjo šaltupės gatvėje namelį ir kalvę. Gerai uždirbdavo ir, be abejo, galėjo ją mokyti. Bet ji mokyti visai nenorėjo. Zarasų gimnazijos ji visai nelankė. Nebaigė nei pradžios mokyklos. Kai visi vaikai eidavo į mokyklą, ji tą laiką praleisdavo prie ežero ar kitoje vietoje. Sulaukusi 14 metų, paliko savo tėvus ir, nuvykusi į Rokiškį, dirbo saldinių fabrike, o rusų okupacijos metu persikėlė į Kauną ir ten buvo išrinkta deputate. Prasidėjus II pasauliniam karui, pabėgo su kitais tautos išdavikais į Rusiją. Ten netoli Maskvos vienoje mokykloje buvo apmokyma šnipinėjimo „meno“ ir kitiems diversinėms darbams. Vėliau tarnavo 16-toje lietuviškoje divizijoje. Karo metu su kitais desantais buvo nuleista iš lėktuvo netoli Dūkšto. Lietuvių policijos buvo suimta ir perduota vokiečiams, kurie ją sušaudė. Lietuvos komunistai padarė ją didvyre, susuko filmų, o poetai parašė eilėraščių, o Zarasų miesto komunistai priešais Zarasų gimnazijos rūmus, pagal skulptoriaus J. Mikėno ir architekto G. Valinskio projektą, 1955 m. pastatė iš granito paminklą, ir gimnaziją, kurios ji visai nelankė, pavadino Melnikaitės vardu.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, pirmomis dienomis jos statula buvo nuimta ir išvežta į Gruto mišką, netoli Druskininkų. Pjedestalas buvo paliktas.

1969 m. rugsėjo 27 d. mokykla šventė 50 m. veikimo sukaktį. Per tą laiką išleido į gyvenimą net 1,136 abiturientus.

Gimnazijos rūmai, pastatyti 1931 m., buvo per maži. 1967 m. gegužės 20 d. naujiems rūmams buvo padėtas kurtinis akmuo. Buvo pastatytas per ketverius metus. Rūmai dideli, erdvi. Prie jų dar pastatytas mokiniams bendrabutis.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę

1989 m. spalio 20 d. sugrąžintas I vidurinės mokyklos vardas ir įvestos tikybos bei etikos pamokos. Zarasų dekanas, kanauninkas Vytautas Kapočius gruodžio 2 d. mokyklos metraštyje įrašė šiuos sakinius: „Šiandien man džiugi šventė, nes pirmą kartą savo kunigiškame darbe dalyvavau mokyklos ir tėvų susirinkime, patyriau iš pedagogų daug nuširdumo. Te Dievas laimina mus visus ir tą mūsų darbą“.

1990 m. buvo pašventintas kryžius ir įneštas į mokyklą. Kryžiai vėl sugrįžo į mokyklos klases. Juos, kai Lietuvą okupavo sovietai, X klasės mokinys Michelis Kromas nuėmė nuo klasių sienų ir sunaikino.

Mokyklos direktorius ir mokytojai norėjo, kad mokykla gautų gimnazijos statusą ir būtų pavadinta Zarasų „Ąžuolo“ vardu. Kai buvo paruoštas mokyklos planas, kreipėsi į švietimo ministeriją. 1993 m. gegužės 25 d. Lietuvos Respublikos Kultūros ir švietimo ministerijos kolegija, apsvačiusi jų prašymą, nutarė nuo 1993 m. rugsėjo 1 d. suteikti pirmosios klasės statusą 9-tai klasei ir pritarė gimnazijos „Ąžuolo“ pavadinimui. Taip pat pasiūlė Zarasų rajono savivaldybei vis-

ką patvirtinti (Zarasų rajono valdyba tą pasiūlymą patvirtino).

Per 75 m. jubiliejaus šventę mokykloje buvo įvesta ne tik pedagogų taryba, bet pradėjo veikti visai naujas savivaldos organas — mokyklos taryba, kurią sudarė mokytojai, tėvai ir mokiniai. Iš pradžių mokykla buvo pavadinta Zarasų „Ąžuolo“ vidurinė mokykla, kuri bendravo su Kultūros rūmais ir Bažnyčia.

1996 m. šiai mokyklai Kultūros rūmai ir švietimo kolegija suteikė rugsėjo 1 d. gimnazijos statusą. Gimnazijos direktoriumi paskiriama Elena Gaidavavičienė.

Minint pirmosios Lietuvos mokyklos 600 m. jubiliejų, gimnazijos mokytojas J. Andriūnas 1997 m. gegužės 8 d. Kultūros ir švietimo ministerijos buvo apdovanotas „Pirmuoju Lietuvos mokyklos 600 m.“ medaliu ir padėkos raštu.

Jubiliejus proga Zarasų parapijos klebonas dekanas kanauninkas Vytautas Kapočius 1997 m. rugsėjo 1 d. gimnazijai padovanojo kryžių, kuris buvo pastatytas gimnazijos skverelyje.

Zarasų gimnazijos, kaip jos buvo pavadintos — ar Zarasų Valdžios aukštesnioji komercijos mokykla, ar prof. K. Būgos, ar Zarasų „Ąžuolo“ gimnazija, ar kitais vardais — atliko tą patį darbą: švietė Zarasų krašto jaunimą. Jos vadovai ir mokytojai dirbo atsidėję, nors buvo labai sunkių dienų, ypač sovietų ir nacių okupacijų laikais. Jas lankė ne tik Zarasų miestelio, bet Dusetų, Salako, Dūkšto, Degučių, Antalieptės ir kitų vietovių Zarasų apskr. jaunimas. (B.d.)

TARP MŪSŲ KALBANT

PRIE DARIAUS-GIRĖNO PAMINKLO

Sveiki sulaukę 2002-ųjų metų! Sausio 1 d. ir vėl teko užsukti į Marquette Parką ir aplankyti California Avenue ir Marquette Road sankryžoje stovintį Dariaus-Girėno paminklą. Čikagoje, Naujųjų metų pirmą dieną buvo saulėta, tačiau palyginti šaltoka diena. Tuo tarpu oro stebėjimo biuro teigimu, Buffalo, NY, miestas dengė didžiulės sniego pusnys. Sekasi Čikagos miestui ir jame gyvenantiems lietuviams bei nelietuviams. Čia rašantis dar nepamiršo prieš keliasdešimt metų Bridgeport apylinkėje (Lietuvių auditorijoje) vieno senyvo Amerikos lietuvių pasakytą žodžių: „Čikagoje gyvena daug lietuvių. Visų nesuskaitysi. Vis tik, važiuodamas kiekvieną 'gatvėkariu' gali tikėtis susitikti lietuvių".

Taip, Čikaga buvo ir tebėra išeivijos lietuvių sostinė. Tik gaila, kad Čikagoje, o ypač Marquette Parke, mažėja ir mažėja lietuvių skaičius. Gerai, kad tuštelėjantis vietos užpildo trečiabanginiai. Kitu atveju tektų Marquette Parką vadinti anksčiau gausiai lietuvių gyventa vieta.

Šių metų pirmą dieną prie Dariaus-Girėno paminklo sutikau porą senesnių Čikagoje apsigyvenusių lietuvių. Vienas jų, amžiumi vyresnis, jau važinėja nauju automobiliu. O kitas, iš pažįstomų viduramžių, užsidirbęs pinigėlių, planuoja sugrįžti į Lietuvą. Netrukus prie mūsų prisidėjo vyresnis amžiaus ilgametis Marquette Parko gyventojas. Aš jį bemačiau pažįčiau. Tai ta pati, su kuria prieš keletą metų, be maža toje pačioje vietoje, susipažinau. Tuosyk ji vedžiojo nedidelį šunelį. Dabar gi vaikščiojo viena. Pasakė, kad jos šunelis, netikėtai patekęs po automobilio ratais, buvo mirtinai suvažinėtas. Jos žodžiais, tas šunelis pažindavo lietuvių ir aplopdavo tik jam nepatinkantįs kitataučius. Ta, prieš keletą metų mano pažinta moteriškė, džiaugėsi atnaujintu Dariaus-Girėno paminklu. Džiaugėsi ir kartu apgailestavo. Kodėl? Pasirodo, kad paminklo pietinė pusė ir vėl buvo išpekiota sunkiai įskaitomais žodžiais. Toji mo-

teriškė (o gal ją reikėtų vadinti poniją?), mostelėjusi ranka į netoliese augančias eglutes, klustelėjo, ar nebūtų galima, artėjant Kalėdų šventėms, tas eglutes papuošti lietuviškais šiaudinukais? Ką gi, būtų gražu! Tik kažin ar atsirastų prietarėjų? Ar šiaudinukais papuoštos eglutės nesulauktų neklaudų dėmesio?

Pakalbėję apie paminklą ir eglutes, kalbėjome ir apie patį Marquette Parką. Tiesa, užsiminėm ir apie Naujųjų metų sutikimus. Šiuo kartu Čikagoje buvo surengti bene penki Naujųjų metų sutikimai. Vieno sutikimo rengėjai, kaip niekada anksčiau, garsinasi Kalėdų senelio atsilankymu. Kiek teko nugirsti, visuose sutikimuose linksmosios nemazas skaičius Čikagos ir apylinkių lietuvių.

Antksčiau Marquette Parke apščiai girdėjosi lietuviška šnektė. Deja, dauguma šios apylinkės lietuvių išsidangino į miesto pakraščius. Panašaus likimo susilaukė ir Andersonville. Kadaise šioji apylinkė buvo gausiai apgyventa švedų ir kitų Skandinavijos tautų ateiviais. Dauguma gyventojų išsikėlė į priemiestius. Jų vieton atguzėjo kitataučiai. Tačiau Andersonville liko Andersonville. Čia tebeveikia švedų muziejus. Taipgi pora švedų valgyklų, kepyklų ir dovanių prekių parduotuvių. Čionai dar vis rengiami švediški Šv. Klaros festivaliai. Prieš Kalėdas čia lankosi gyvenantys švedai ir kitataučiai. O didieji laikraščiai nevengia Andersonville švediško aprašymo. Kazin, ar nederėtų ir mums lietuviams susirūpinti Marquette Parko lietuviškumu? Čia tebestovi lietuvių katalikų bažnyčia, o netoliese yra ir lietuvių evangelikų maldos namai. Stovi ir lietuvių įkurtas vienuolynas, ligoninė, mergaičių aukštesnioji mokykla. Marquette Parke stovintis Dariaus-Girėno paminklas liudija Amerikos lietuvių ryžtą, plieniniu paukščiu perskridus Atlanto vandenyną, pasiekti tėvynę Lietuvą. Beje, ateinančiais metais sukaks lygiai 70 metų nuo Dariaus-Girėno transatlantinio žygio.

Petras Petrutis

HERMANAS PERELŠTEINAS

„Hermano Perelšteino veikla Lietuvoje yra savitas lietuvių muzikos fenomenas. Dvidešimties metų darbas, įsteigus „Ažuoliuko“ chorą tuometiniame Vilniaus ryšininkų klube 1959 metais, sparčiai augiant jį, iki berniukų choro studijos, o paskui ir specialiosios mokyklos, yra dar tinkamai neįvertintas įžymus reiškinys Lietuvos kultūros istorijoje. Tai šio dirigento meninės ir organizacinės veiklos dėka, „Ažuoliuko“ pavyzdžio dėka atsirado žymesni berniukų chorai Kaune, Klaipėdoje, Marijampolėje, kiek mažiau žinomi ir kitose Lietuvos vietovėse“, — tokia įžanga prasideda prof. Vytauto Jakelaičio knyga, skirta talentingam menininkui — „Hermanas Perelšteinas: trys ištrėtimai ir gyvenimo prasmė“ (Vilnius, Alka, 1994).

Knygoje aprašoma jo vaikystė ir paauglystė, praėjusi Kaune, kur mažąjį Harį vadindavo „mažuoju lordu“ pasi-vaikščioti eidavo su dideliu šuniu, visuomet apsimovęs geltonas žomšines pirštines. Jo jaunystė — Sibiro tremtyje, kur, nuo šeimos atskirtas ir niekada su ja nesutikęs,

žuvo jo tėvas Goda Perelšteinas, numirė mama Fani. Brandaus menininko metai Vilniuje.

Kaune Goda Perelšteinas buvo įkūręs prekybos įmonę „Rusų siūlai“. Jo erdviame bute Maironio gatvėje nuolat rindavosi, svečiavosi, dainuodavo, grodavo muzikai. Tarpe svečių ir Kipras Petrauskas. Vaikams šiuose namuose buvo skiriamas išskirtinis dėmesys — jie buvo mokomi anglų, vokiečių ir lietuvių kalbos. Lietuvių kalbos mokytoju buvo Antanas Venclova, kuriam tėvas Goda gerai mokėjo. Namuose stovėjo iš JAV atkeliavęs „Stainway“ kabinetas rojalis, kuriuo mokėsi skambinti vaikai.

Rusams okupavus Lietuvą, Goda Perelšteinas buvo ramus — ilgas metas buvo rusų prekybos partneris. Kai 1941 birželio 14-osios naktį prasidėjo tremimai, Perelšteinas šeima buvo viena pirmųjų. „Nesusipratimas!“ — kartojo Perelšteinas, šis negalėjo patikėti, kad taip galima pasielgti su buvusiu savo firmos igaliotiniu Lietuvoje.

„H. Perelšteinas: Kai atėjo išvežti, vienas jų buvo man

Dariaus ir Girėno paminklas Marquette Parke, prie California ir Marquette Rd. sankryžos.

Dariaus ir Girėno paminklo detalė Marquette Parke, Čikagoje. Rūtos Daukienės nuotrauka.

pažįstamas — studentas Kaplanas, dar kitas — lietuvis, kiti — rusai“ (p.12).

Altajaus kraštas Bijskas, vėliau išvežė į Šiaurę, o vėliau baržomis Lenos upės žemyn iki Ledjūrio. Visos tos kelionės buvo baisios, „badas ir mirtys nužymėjo tragišką kelią“ (p.13). Jau gyvenamas Amerikoje, jis gavo Grinkevičiūtės knygą „Amžino įšalo žemėje“, kurioje autorė aprašo Hario motinos mirtį, jos laidotuves lediniame pusiasalyje. Perskaitęs knygą, rašo laišką į Lietuvą: „Iš pasąmonės tryšksta visa grandis baisių prisiminimų, kurie tau nereikalingi, tu jų nenori, o jie tau šnabžda-neužmiršk, neužmiršk, neatleisk, būk piktas. O tu jau seniai atleidai, stengeisi užmiršti... štai kaip būna“ (p.16).

Kai baigiasi karas ir H. Perelšteinas pradeda Sibire mokytojauti be jokių dokumentų, parašo A. Venclovai laišką į Vilnių, kad šis padėtų surasti jo atstatą. Atsakymo nesulaukia, ir tai jį labai įskaudina. Galų gale jis eksternu išlaiko brandos atestatą egzaminus, 1947 metais gautas atestatas su pagyrimu. Po ilgų prašymų įstoja į Jakutsko pedagoginio instituto neakivaizdinį skyrį. Atsiranda platesnės galimybės muzikinei veiklai — jis suburia ansamblius, chorelius. Kaip populiariam jaunimo tarpe žmogui, NKVD jam pasiūlo bendradarbiauti, ragina būti informatoriumi. Kai po mėnesio raginimų ir išsisukinėjimų išaiškėja, kad Perelšteinas netaršaus NKVD, nutariama jį ištremti visam gyvenimui į Kolymos gyvenvietę Egichaja. Jei bandytų bėgti — dvidešimt penkeri metai lagerio... O ta gyvenvietė — vieni kaliniai ir prižiūrėtojai, švino rūdynai ir geologai. Šalčiai ten kvapą gniauzia, laukia sutrupa.

1956 metais atvyksta Lietuvos. Kaune dabar jis baisiai nusivilią: toks pilkas, purvinas, apšepęs jam pasirodė jaunystės miestas. Vilniuje įsitvirtinti padėjo Kipras Petrauskas, kurio žmona aktorė E. Petrauskienė, žinoma poetė

Alė Sidabraitė rašė, kad karui baigiantis tas „žydų vaiką Pomerancitę vos ne po visą Europą ant rankų ištampiau. Negi paliksi kūdikį iš lagerio“ (p.26). H. Perelšteinas dar kartą kreipiasi į A. Venclovą, buvusį mokytoją, dabar įtakingą žmogų, kad padėtų pasilikti Lietuvoje. Tas nesileido ir į kalbas.

Kokia tikro pedagogo H. Perelšteino gyvenimo prasmė, sužinosime, jei patys perskaitysime knygą, kurią skaityti labai lengva. Tai knyga apie talentingą menininką, iškilą asmenybę.

Ligija Tautkuviene

Miela ponija Marija,

„Ažuoliukas“ ir aš buvome labai užimti, grįžę po gastrolių iš JAV. Vykome į Vokietiją, surengėme nemažą skaičių koncertų Lietuvoje. Dabar vyksta intensyvus pasirengimas kalėdiniais koncertams. Tai bus ir rimta muzika, ir

Stasio Žilevičiaus nuotrauka koncertai su Lietuvos popmuzikos žvaigždėmis. Aš asmeniškai kelis syk būčiau išvykęs į užsienį.

Prabėgus tam tikram laikui, pradėdau giliau suvokti, kad Jūsų nuveiktas žygdarbis pasikviesti „Ažuoliuką“ į JAV buvo išties išpuilingas! Jei pasirodymo gastrolėms etapas buvo varginantis ir Jums, prašyčiau nepykti, nes norėjau kuo atsakingiau pasirūpinti šioms gastrolėms. Iš JAV spaudoje pasirodžiusių straipsnių apie „Ažuoliuką“ supratau, kad choras Jūsų nenuvylė. Tai ir buvo pagrindinis mūsų misijos tikslas. Džiaugiuosi, kad „Ažuoliuką“ išgirdo plati Lietuvių Bendruomenė, kad savo dainavimu mes muzikiniai nugalėjome grandiozinį renginį — JAV Lietuvių Bendruomenės 50-mečio iškilmes.

Viso „Ažuoliuko“ vardu noriu padėkoti Jums, miela ponija, Marija, už šio sumanymo įgyvendinimą. Mano scenoje pasakyti žodžiai apie šį „rizikingą“ sumanymą buvo nuširdūs ir reiškia, kad pagrindinis asmuo visų mūsų gastrolių metu buvotė Jūs.

Lenkių galvą prieš Jūsų atkaklumą ir ryžtą! Lai telydi jie Jus ir tolimesniuose kilniuose Jūsų darbuose!

Perduokite visai Lietuvių Bendruomenei nuoširdžius „Ažuoliuko“ linkėjimus su Šv. Kalėdom ir Naujaisiais metais. Nuoširdžius dėkui visiems mus globojusiems.

Vytautas Miškinis

* Prezidentas Valdas Adamkus paskyrė naujus Lietuvos ambasadorius Japonijoje ir prie Europos Bendrijų Briuselyje. Ambasadoriumi

„Ažuoliuko“ choro pradininkai ir augintojai (iš kairės) muz. Vytautas Miškinis ir maestro Hermanas Perelšteinas.

SKELBIMAI

Paslaugos

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBES DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Auksė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

V.A.L. Auto Servisas.
Atliekame visus variklio ir važiuoklės darbus. Variklio kompiuterinis patikrinimas. Nuolatiniams klientams nuolaidos. Parduodame naudotus automobilius. 3800 W. 79 St.
Tel. 773-582-0183; 773-582-0184.
Kalbame lietuviškai.

A & S 24 HRS. 7 DAYS
773-531-1833
(angliškai)
(TONY) ANATOLIUS BACKO
773-617-6768 (lietuviškai ir rusiškai)
FREE ESTIMATE
Apšildymo ir šaldymo sistemų visapusiškas aptarnavimas ir instaliacija

TAISOME SKALBIMO MAŠINAS, ŠALDYTUUVUS, ŠILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VĖSINTUVUS. H.DECKYS
TEL. 773-585-6624

PASIŪSKITE DOVANŲ LIETUVA
„Dovanų parduotuvė“
www.FarAwayLT.com
Pristatymas Lietuvoje per 1-3 dienas.
Taip pat turime lietuviškų gaminių skyrį. Siunčiame į daugumą šalių.

Japonijoje nuo gruodžio 17 d. paskirtas 45 metų Algirdas Kudzyš. Buvęs Vilniaus vicemeru, vėliau — Vilniaus apskrities viršininku, dabar jis yra Vilniaus miesto tarybos narys, dėsto Vilniaus Gedimino technikos universitete.

* **Saugomo gamtos paminklo statusą turintis Pažaislio senolis ažuolas** nuo šiol bus vadinamas Taikos kalno ažuolu. Pavadinimui, slepiančiam ir Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kanclerio Kristupo Paco pavardę pritarė ir Kauno miesto valdyba. 17 amžiuje Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kancleris K. Pacas, finansavęs Pažaislio vienuolyno ir bažnyčios statybą, šią miškingą vietovę ant dešiniojo Nemuno kranto pavadino panašiai į savo pavardę — Mons Pacis, tai reiškia Taikos kalnas. Tokiu būdu kancleris netiesiogiai įamžino savo atminimą. Maždaug 500 metų senumo 20 m aukščio, 1.54 m kamieno skersmens ir 5.15 m apimties ažuolas galiūnas yra apie 150 m nutolęs nuo Pažaislio vienuolyno pietinės sienos ir auga pamiškėje. (Elta)

* **Talkos galės būti rengiamos tik fizinį asmenų tarpusavio susitarimu, juridinis asmuo negali būti šių santykių šalimi.** Vyriausybė tokią tvarką patvirtino baimindamasi, kad esant aukštam nedarbo lygiui, ypač kaimo vietovėse, nebūtų sudaromos prielaidos nelegalaus darbo skatinimui, nes darbas galėtų būti dangstomas talkų pavadinimu. Vyriausybė patvirtintoje tvarkoje nustatė talkos trukmę — 3 dienas. Minimalus talkininko amžius — 13 metų, — nustatytas atsizvelgiant į Europos Sąjungos nuorodą. Už pagalbą ar talką darbo užmokestis nebūtų mokamas, tačiau talkininkai galėtų būti maitinami bei apgyvendinami pas asmenį, kurio naudai jie

Nekilnojamas turtas

GREIT PARDUODA

Landmark properties
Bus. 773-229-8761
Res. 708-425-7160
Mobil 773-590-0205
Pager 630-314-4330

RIMAS STANKUS

• Čikagoje ar priemiesčiuose
• Greitas ir sąžiningas patarnavimas
• Nuosavybių įkainavimas veltui
• Tarpininkaujame gaunant paskolą
• Pensininkams nuolaida

Century 21
New Vision
Bus.: 708-361-0800
Voice Mail: 773-854-7820
Fax: 708-361-9618

DANUTĖ MAYER
Jei norite parduoti ar pirkti namus mieste ar priemiesčiuose, kreipkitės į DANUTĖ MAYER. Profesionaliai ir sąžiningai patarnauja nuo 1986 m. Nuosavybių įkainavimas veltui.

PATRIOT MORTGAGE COMPANY

• Finansuoja perkant nekilnojamąjį turtą
• Perfinansuoja turimą nuosavybę
• Pataria ir paaškinda finansavimo klausimus

ŽILVINAS KARALEVIČIUS
Tel. 630-393-5662;
773-456-8502

Siūlo darbą

Chicago family looking to hire live-in (6 days a week) nanny for care of 2 children, ages 2 and newborn. Must be fluent in English and have previous experience with an American Family and references available.

Responsible for the care and feeding of both children. Must be energetic and playful and in excellent physical shape, as long walks with children are required daily. Must be willing to adhere to strict schedule for children's feeding and sleeping. Green Card is not necessary, but must have valid Visa and able to travel outside the USA and available during all holidays. Only applicants that are looking for a full-time position for a minimum of 3+ years. Excellent pay with terrific benefits included. No driving necessary. home is easily accessible from CTA/RTA. Light housekeeping for children only.

Serious inquiries only, call 312-944-5253.

Reikalingi darbuotojai parduotuvių valymui TN ir IN valstijose. Pageidautina vyrai. Atlyginimas nuo \$1,500 iki \$1,800. Tel. 615-554-3161.

atlieka šiuos darbus: Žala, padaryta tokių darbų metu, būtų atlyginama Civilinio kodekso nustatyta tvarka. (BNS)

* **Lietuvos vaistinės vis dažniau naudoja Internet'ą** vaistų užsakymams — per 11 šių metų mėnesių tokių vaistų užsakymų apyvarta siekė 42.4 mln. litų ir buvo tris kartus didesnė nei praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu. (BNS)

* **Šalčininkuose atidarytas Tūkstantmečio vidurinės mokyklos pastatas** su baseinu. Mokykla buvo pradėta statyti 1994 m. Šiuo metu Tūkstantmečio vidurinė mokykla — didžiausia Šalčininkų rajone. Mokykloje 816 vietų, tačiau jau šiandien joje mokosi 924 mokiniai. Į mokyklos statybą jau investuota 30.5 mln. litų. Šalčininkų rajone yra daugiau nei 50 lietuviškų, lenkiškų bei rusiškų mokyklų, iš kurių lietuviškos — 27. (BNS)

* **Po dvejų metų visose Lietuvos ikalimo įstatigose sargybinių bokštelių paliks šauktiniai vidaus tarnybos kariai.** Į jų vietas stos profesionalai, už šį darbą gausiantys atlygį. (KD, Elta)

IŠMOKIME PAKEŠTI VIENYBĘ
IVAIRUME

Literatas, vėliau politiku tapęs, prof. Juozas Ambrazavičius-Brazaitis štai kaip nusakė kokia mūsų spauda, koks žurnalistas turėtų būti: „Žurnalistas įsipareigoja tarnauti trejopom vertybėm: tiesai, pažangai, visuomenės interesams. Tiesai tarnauja nei peikdamas, nei girdamas asmenų ar jų darbų be rimto pagrindo. Pažangai tarnaus nesustingdamas senose gyvenimo idėjose ir formose, stebėdamas, išskeldamas, kritiškai įvertindamas ir visuomenę informuodamas apie naujas gyvenimo idėjas ir naujas formas. Visuomenei tarnaus ją neskaldydamas, ne kiršindamas, bet stengdamasis suprasti kitaip galvojančius, skatindamas pakęsti vienybę įvairume.“

Reaguojau į „Drauge“ 2001 m. gruodžio 14 d. „Bičiulystėje“ tilpusį Dailios Kairiūkštienės straipsnį „Pavydas“. Tuo straipsniu, anot prof. Brazaičio, nepasitarnauta visuomenei, bet taip pat įnešta „šaukštas deguto“ į darnų, gerai sugyvenantį, visas „bangas“ apjungiantį, ir pavyzdžiui kitoms vietovėms galintį būti, lietuvių telkinį, kuriuo žmonės parodė daug nuširdumo Dailios Kairiūkštienės šeimai.

Kalbėjime atvirai D. Kairiūkštienės aprašomas „smulkus miestelis, provincija“, tai su priemiesčiais per tris milijonus gyventojų turintis Filadelfijos miestas. Jos aprašoma lietuviška radijo programa, tai nuo 1953 m., be pertraukos, gyvuojantis „Bendruomenės balsas“. Radijo pusvalandis daugiausia išsilaiko iš visuomenės teikiamos paramos, programos redaktoriams darbuojantis visuomeninių pagrindu. 1989 m. JAV LB Kultūros taryba „Bendruomenės balsą“ pažymėjo lietuvių fondo teikiama „Radijo darbuotojo“ premija. Pelnytai užtarnauta tikslancio dolerių premija, redaktorių sprendimu, buvo atiduota Vilniaus radijui, su „Sąjūdžiui“ skynusiam Lietuvai kelią į nepriklausomybę.

D. Kairiūkštienės aprašoma ponija P., tai 15 metų su išterme, pasiaukojimu ir kantrybe 16 asmenų redaktorių kolektyvui vadovaujanti Julija Dantienė. Aktorės, viena-veiksmių dramų bei komedijų autorės ir režisierės talentus po daugelio metų veiklos su jaunimu ir suaugusiais ji yra padėjusi į šalį ir pasišventusi „Bendruomenės balsui“. Ar nenuostabu, kad kai kitur radijo programos vadovas džiaugiasi, turėdamas vieną ar kelis talkininkus, Filadelfijos „Bendruomenės balsas“ puikuoja net 16 asmenų (nuo 30 iki 80 metų amžiaus) darniai dirbančių kolektyvu. Esame laimingi kas savaitę galėdami klausytis savito, kitaip klausimus vertinančio, skirtingą muzikos skonį perteikiančio programos vedėjo.

Nuostabą kelia D. Kairiūkštienės aprašoma „patirtis“ su ponija P., jai esant vienai pravedėjų. Skaitytojui duodama suprasti, kad ponija P. jos atžvilgiu „niaukiasi“ ir „rūgsta“, kai pastarosios radijo laida žmonėms patinkanti. Tarp eilučių sudaromas įspūdis, kad ponija P. neigiamai nusistatčiusi „trečiosios bangos“ atžvilgiu. Visa tai su žurnalistikos etika prasielenkiantis elgesys. Noriu atkreipti dėmesį į tai, kad J. Dantienės vadovaujamame redaktorių kolektyve šiuo metu septynios pravedėjos yra ne per seniausios

atvykusios iš Lietuvos. Nei viena iš jų su „ponia P.“ jokių problemų neturi.

Pati būdama viena kolektyvo narių, žinau kiek pastangų J. Dantienė yra padėjusi naujai atvykstančius įjungti, paskatinti ir jiems padėti su radijo programai informacijos sutelkimu. „Bendruomenės balso“ laidos ne juostelėse įrašomos, bet iš pačios radijo stoties kiekvieną sekmadienio rytą gyvu žodžiu perduodamos klausytojams. Transliacijai pasibaigus, kada tik gali, J. Dantienė skambina į stotį pagirti ar nuraminti, kai patyrimo stokojas technikas po mirties pranešimo polkutę užgroja. O kas link pavydo, D. Kairiūkštiei norisi priminti, kad kėlimasis į puikybę yra viena charakterio ydų. „Bendruomenės balso“ redaktoriais yra buvę: a.a. prof. Jonas Puzinas, a.a. prof. Antanas Salys, rašyt. dr. Kostas Ostrauskas, tebėra rašyt. Vytautas Volertas. Jų paruoštos radijo programos ne vienu atveju buvo šedevrai. Pabandžius pasėti nesantaikos sėklą Filadelfijoje, D. Kairiūkštiei „svieto lyginti“ patraukia į Cikagą. Kalbama apie neparėmimą Čikagos lietuvių Meno mokyklėlės, kurioje mokosi daugiausia trečiosios bangos lietuviai vaikai. D. Kairiūkštienės pasirinkta taktika primena sovietų puoselėtą klasių kovą. Tik ši kartą į kovą einama kiršijant „bangas“, antrajai bangai ir lūpas įdedant tokius „deimantukus“: „Apskritai, kas ta trečioji banga: duoneliuotai, mušeikos, vagys. Į bendruomenę nenoriai jungiasi, bendriams tikslams neaukioja. Jie dar nesupratę, ne tautiški, ne patriotai... Jie ne tokie kaip mes, tai kam juos remti?“ Nors D. K. straipsnyje kalba apie „Amerikos lietuvių sukurtus fondus“, talkinys aiškus — Lietuvos fondas.

D. Kairiūkštienės „pagalba“ Meno mokyklėlei abejotinos vertės. Blogai, kai žurnaliste vadovaujasi nuogirdomis, o ne faktais. Tikrieji faktai, atskleidžiantys asmenų bei antrosios bangos sukurtų institucijų gerą vardą, štai kokie. Kai prieš maždaug ketverius metus steigėsi Meno mokyklėlė, Pasaulio lietuvių centras Lemonte atleido ją nuo nuomos. Antraisiais metais buvo susitarta dėl nuomos, kurią moko JAV LB Švietimo taryba tiesiogiai PLC ir Jaunimo centrui Čikagoje, kur taip pat vyko pamokos. Pirmaisiais mokyklėlės metais JAV LB Švietimo taryba iš Lietuvos fondo skirtų lėšų Meno mokyklėlei nupirko ir padovanojo muzikos instrumentų. Jų paaukojo ir kiti. Trečiaisiais metais buvo susitarta ir pasirašyta Meno mokyklėlės nuomos sutartis su PLC. Kai mokyklėlei nepavyko sudaryti ketvirtadienio klasės, nuoma buvo sumažinta. Vyresnius šokėjus prigludė Lietuvos Vyčiai. Šiais metais PLC mokyklėlei suteikė nuolaidą.

Problemų dėl meno mokyklėlės rėmimo sudaro nebuviama programoje tiesioginio lituanistinio auklėjimo. Jos programai neatitinkant JAV LB Švietimo tarybos nustatytų lituanistinių mokyklų kriterijų, vėliau teko mokyklėlei glausti po JAV LB Kultūros tarybos sparnu. Problemų Lietuvių fondui kėlė faktas, kad pagal įstatus jis negali remti „pelno siekiančių įmonių, organizacijų/asmenų“, o taip pat „...institucijų/organizacijų, kurios neturi federal

Romoje (Italija) 2001 m. rugsėjo 14 d. prie JAV ambasados įvyko liudiesio ir gedulo demonstracijos. Italai parodė savo solidarumą teroristų išpuolių paliestai Amerikai, prie JAV ambasados pastato sudėdami milžinišką gelių ir užuojautų kauburį.

Audronės Pakštienės nuotrauka

tax exempt' statuso". Meno mokyklėlei savo paskirtimi esant unikaliam, buvo susidurta su biurokratinėmis problemomis. Niekas tas bendra neturi su „trečiąja banga“. JAV LB Švietimo tarybos žinioje veikiančiose mokyklose arti 40 procentų sudaro naujųjų ateivių vaikai ir rėmimo problemos Lietuvių fondas neturi. Tas pats galioja ir Lietuvių fondo teikiamoms stipendijoms, remiami studentai tiek čia gyvenantys, nesvarbu kada atvykę, tiek Lietuvoje studijuojantys. Ši rudenį Meno mokyklėlei sudarius finansinę atsakomybę tvarkantį tėvų komitetą ir įvykdžius keletą persitvarkymų, Lietuvių fondas paskyrė paramą. Tikimės, kad Meno mokyklėlės vadovai ateityje dės pastangas paramai kvalifikuotis. D. Kairiūkštiei ir kitiems Lietuvių fondo pelno skirstymo tvarkos nezinantiems noriu paaiškinti, kad kasmet daug įvairių prašymų lieka nepatenkinamų arba paskiriama tik dalis prašomos sumos. Prašymų gaunama šimtais, kuriuos LF Pelnos skirstymo komisijai nelengva atrinkti ir dar sunkiau atvesti, nes visi prašymai rašomi su viltimi paramą gauti.

Baigiant, D. Kairiūkštiei norisi palinkėti vidinės ramybės, pagarbos lietuviškoje veikloje besireiškiančiam žmogui, sugebėjimo ieškoti, prof. J. Brazaičio žodžiais tarant „vienybės įvairume“. Kaip žurnaliste, ji turi daug gerų ypatybių ir talento.

Teresė Gečienė
Huntingdon Valley, PA

TERORIZMUI ŽEMĖJE
NEGALIMA TARPTI

Rugsėjo 11-osios popietę, kaip kiekvieną dieną, įsijungiau televizorių ir pamaciau kraupų vaizdą — dūmai, griūvantys pastatai. Nesuvočiau, kas atsitiko, o pirma mintis, švystelėjusi mano galvoje — prasidėjo karas. Tačiau, kur visa tai vyksta, nežinojau. Paklausiusi minutėlę, ką sako komentatorius, supratau, kad tai teroro aktas prieš Ameriką. Kaip ir dauguma Lietuvos žmonių bijojau, kad neprasidėtų trečiasis pasaulinis karas. Tiesa, prezidentas Valdas Adamkus teigė, jog neverta baimintis — „mums niekas negresia“.

Visą vakarą stebėjau per televiziją rodomus įvykius Vašingtone. Mačiau, kaip sugriuvo du 110 aukštų dangoraižiai, kai lėktuvas „Boeing 757“ su 64 žmonėmis įsirėžė į Pentagono pastatą. Buvo keista, nes žinojau, jog Amerika niekada nepatyrė tokių atakų,

jog stipriausia pasaulio karinė valstybė! Tačiau nelaimės užtinka, kai mažiausiai jų tikimasi.

Rytojaus rytą prie JAV ambasados, Vilniaus centre, plūdo žmonės su gelių puokštėmis. Visai Lietuvai, Amerikos tragedija — tai didžiulis sukrėtimas. Vieni žmonės verkė, kitus šis įvykis taip sukrėtė, jog nesugebėjo išspausti nė ašarėlės. Lindečiau ir aš — vis dėlto žuvo tiek daug nekaltų žmonių.

Mūsų mokykloje per lietuvių kalbos pamoką su mokytoja A. Smilgiene tylos minutę pagerbėme žuvusiųjų Amerikoje rugsėjo 11-ąją atminimą. Ilgos diskusijos dėl šio įvykio tebesitęsia ir dabar.

Po kelių dienų buvo spėjamas viso to kaltininkas. Iš pradžių sukosi mintys tik apie arabus, tačiau nieko konkretaus nebuvo galima pasakyti. Vėliau per televiziją išgirdome JAV prezidento George W. Bush kalbą. Jis pranešė, jog tai teroro išpuolis surengtas arabu Osama bin Laden. Lietuviai, kaip ir kitų šalių žmonės, smerkė jį, tačiau ar tikrai kaltas šis žmogus buvo neaišku. Kalbėta, jog afganistaniečiai gali paskelbti šventąjį karą „džikadą“. Mano manymu, tai labai blogai, nes musulmonai žiaurus, vardan tikėjimo pasiurošę mirti.

Kas beatsitiktų, kaip JAV nusprendė kovoti su terorizmu, mes tvirtai tikime, kad terorizmui žemėje negalima tarpiti. Jį reikia išrauti su šaknimis visame žemės rutulyje.

Vaida Šadeckaitė
8a klasės mokinė
Druskininkų savivaldybės
Leipalingio vidurinė mokykla

AŠ SMERKIU TERORIZMĄ

Amerika, Tu didi ir galinga. Tu iškilsi it feniksas iš pelenų.

Tu kentėjai, verkei ir draskeis, Lyg motina dėl savo vaikų.

Lai saulė neteka tam žmogui, Kurs džiaugias kito žūtimi. Lai teroristo pasekėjas žuva. Kaip žuvo žmonės nekalti.

Rugsėjo vienuoliktosios tragedija ištikusi jus, amerikiečius, turbūt ne tik Lietuvoje, bet ir visose Europos šalyse 2001.09.11 dieną, kalendoriuose nusidazė raudona spalva — kraujo spalva.

Pirmąsias kelias valandas po katastrofos, aš negalėjau suvokti, kas atsitiko. Per televizorių žiūrėjau tuos siaubingus vaizdus ir verkiau, maty-

dama, kaip žūsta nekalti žmonės, kaip jie beviltiškai šaukiasi pagalbos, bet jiems mažai ką gali padėti.

Kitą dieną mūsų nedidelėje parapijoje buvo aukojamos šv. Mišios už žuvusiuosius Amerikoje. Nepamiršome iškelti ir vėliavų su juodu kaspinu. Keldama vėliavą, jaučiau nepsakomą skausmą krūtineje, įniršį ir pagiežą teroristams. Nujaučiau, kad šis teroro aktas supriešins šalis, kils karas. Braukdama ranka per mūsų trispalvę, liedsdama tą medžiagos skiautę su trimis spalvomis — Lietuvos simboliais: geltona — saulė, žalia — pievų žaluma, raudona — kraujo, negalėjau pagalvoti, kad visa gali būti sunaikinta, sutrypta ir pas mus.

Mokykloje taip pat per lietuvių kalbos pamoką su mokytoja Danute Smilgiene tylos minutę pagerbėme žuvusiuosius rugsėjo 11-ąją.

Negaliu sakyti, kad suprantu, kaip Jūs jaučiatės, bet ir lietuviai tuo metu buvo nežinijoje. Juk Amerikoje gyvena mūsų tautiečiai, juolab ten viešėjo mūsų prezidentas.

Tik kitą dieną sužinojome, kad lietuviai nežuvo. Kokia gali būti laimė, jeigu žinai, kad vis dar žūsta kitų tautybių žmonės? Nesvarbu, kad nepažįstami, betgi mes, jūs — visi esame didelė tauta, sudaranti pasaulį. Turime kovoti vienas už kitą, kaip už brolių.

Mieli Amerikos žmonės, jeigu mano užuojautos žodžiai gali palengvinti Jūsų skausmą, priimkite juos ir kovokite su terorizmu pasaulyje. Mes su Jumis!

Kristina Markelytė
Druskininkų savivaldybės
Leipalingio vid. m-l
8b klasė

* Kultūros ministerija paskelbė atvirą konkursą Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro (LNOBT) generalinio direktoriaus pareigoms užimti. Konkurse gali dalyvauti Lietuvos piliečiai, turintys aukštąjį muzikinį išsilavinimą, meninės veiklos administravimo patirtį, žinantys muzikines kultūros skaidros ir plėtos procesus bei mokantys bent vieną užsienio kalbą (anglų, prancūzų ar vokiečių). (BNS)

Namams Paskolos, Apdraustos Šąskaitos

MUTUAL FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608

(773) 847-7747

Stephen M. Oksas, President

Patarnaujame Čikagos ir Apyslinkių Lietuviams Daugiau Kaip 95 Metus.

Su dideliu liudėsiu pranešu draugams ir pažįstamiems, kad 2001 m. gruodžio 18 d. automobilio nelaimėje žuvo mano ir a.a. dr. Prano Tarvydo sūnus **RICHARDAS TARVYDAS**, 47 metų amžiaus, ir jo sūnus **RICHARDAS TARVYDAS II**, 27 metų amžiaus.

Abu palaidoti Edina, Missouri.

Motina Liucija Tarvydienė

Edina, Missouri

A. † A.

LINAI KRIAUCIŪNAITEI-
THARP

žuvus, nuoširdžiai užjaučiame šioje baisioje nelaimėje jos tėvus EUGENIJĄ ir KAZĮ KRIAUCIŪNUS ir liūdimės kartu su jais.

Virginija ir Algimantas Gureckai

Dailininkei, keramikei

A. † A.

ELEONORAI
MARČIULIONIENEI

mirus, nuoširdi užuojauta reiškliama sūnui RAMŪNUI, sūnui GAJUI bei visiems velionės artimiesiems.

Čiurlonio galerija

Lituanistikos tyrimų ir studijų centras

Tragiškai žuvus

A. † A.

LINAI KRIAUCIŪNAITEI-
THARP,

nuoširdžią užuojautą reiškliame tėvams EUGENJAI ir KAZIUI KRIAUCIŪNAMS, vyrui dr. JAMES' ir motinos netekusiai šeimai bei giminėms ir artimiesiems.

Marytė ir Kazys Ambrozaičiai

Ramunė ir Audronė

Juozas ir Genovė

ZARASŲ GIMNAZIJA...

Kaip ir ankstyvesnėse, taip ir Zarasų „Ąžuolo“ gimnazija, turėjo daug gražių tradicijų, kurias stengiasi išlaikyti ir jas tęsti ateity krikščioniškame atgimime.

Zarasų „Ąžuolo“ gimnazija, kaip ir buvusios ankščiau, turi gerą mišrų ir jaunųjų chorą, dramos ir šokių ratelius bei baletą, gerą orkestrą, veikia krašto tyros — turizmo draugija, mokyklos muziejus, liaudies ansamblis „Ežerai“, leidžia laikraštį „Gile“, kuriame spausdinami mokinių straipsneliai, rengia parodas bei konkursus, turi tautinių šokių būrį, dalyvauja sporto varžybose ir olimpiadose.

Sovietų okupacijos metais mokykloje veikė tik komjaunimo ir pionierių organizacijos. Jos nebuvo gausios ir jų nariai moksle visai nepasizymėjo. Atgavus nepriklausomybę, pradėjo veikti skautai ir angelaičiai. Šventia Vasario 16-ąją, Kalėdas, Velykas, Motinos dieną, rengia per Kalėdas eglutę ir šventia kitas šventes, palaiko artimus ryšius su Utena, Anykščiais, Molėtais ir kitomis gimnazijomis.

Po II pasaulinio karo, kaip ir prieš karą, direktoriai ir mokytojai keitėsi, keli sovietų metu buvo net suimti ir įkalinti bei nužudyti, bet likusieji, išskyrus vieną kitą parsidavėli, stengėsi, kiek jiems sąlygos leido, dirbti atsidėję ir mokinių širdyse palaikė tėvynės meilę.

Buvusių gimnazijų ir dabar esančios Zarasų „Ąžuolo“ gimnazijos tikslas tas pats — šviesti ir auklėti jaunimą, kad jis būtų doras ir ištikimas savo kraštui. Jų — gimnazijų — veiklos kelias buvo ilgas, išsivystęs iš Zarasų progimnazijos, įsteigtos 1918 metais. Tas kelias nebuvo tiesus, bet vingiuotas, vietomis duobėtas ir erskėčiais išklotas. Bet, aciu Dievui, viskas buvo nugalėta. Dėkingi turime būti vadovams, mokytojams ir visuomenei, kuri rėmė vienokių ar kitokių būdu. Linkiu ir toliau Zarasų „Ąžuolo“ gimnazijai tą kilnų švietimo darbą tęsti.

Pabaiga

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Sausio 5-ąją, pirmąjį Naujųjų metų šeštadienį, tėvų jėzuitų koplyčioje, kaip ir kiekvieno mėnesio pirmąjį šeštadienį, vyksta Rožinis ir šv. Mišios aukotojų ir maldininkų intensijomis. Kviečiame kuo daugiau apsilankyti šiose pamaldose, pasimelsti už save, už Lietuvą, Kanadą, Ameriką, už gyvus ir mirusius.

Joe Kulys, kiekvieną ketvirtadienį rašantis savo skyrelį „Southwest News-Herald“ laikraštyje, sausio 3 d. numerįje prietarauja anksčiau tam pačiam laikraštyje pasirodžiusio R. Miller straipsnio mintims, kritikuojančioms Illinois senatorės ir būsimos kandidatės į valstijos generalinio prokuroro postą Lisa Madigan bei jos tėvo, Illinois atstovų rūmų pirmininko Michael J. Madigan veiksmus. Norėtumėte sužinoti daugiau apie šiuos du mūsų valstijos politikus? Atsiverskite „Southwest News-Herald“ savaitraštį, rašantį apie pietvakarių Čikagos problemas. Ketvirtadieniais pasirodanti leidinį galite išgauti Čikagos pietvakarių parduotuvėse, o taip pat ir „Seven-Eleven“ krautuvelyje (67-ta ir California), „J. S. Peppers“ (71 gatvė ir Pulaski Rd.) bei kitose vietose. Laikraštį galite skaityti ir internete www.swnnewsheald.com

Brighton Parko Lietuvių namų savininkų draugijos metinis susirinkimas šaukiamas sausio 6 d., sekmadienį, tuoj po 10:30 val. r. lietuviškų Mišių šv. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos mokyklos salėje, 44 gatvė ir Fairfield. Bus renkamas nario mokestis, po susirinkimo – vakarėlis.

Detroito BALFo 76 skyrius „Draugo“ laikraščiui linkėdamas sėkmingų Naujųjų metų, remia jį 20 dol. auka. Nuosirdžiai dėkojame!

Kun. Algirdas Paliokas, Pal. J. Matulio lietuvių katalikų misijos Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, kapelionas, Stasio Dziugo knygų fondui dovanavo nemažą skaičių įvairių knygų anglų ir lietuvių kalba, kurios bus išsiųstos į Dziugo fondo Raseiniuose.

„Vaiko vartų į mokslą“ organizacijos savanorės darbuotojos Vida Kazlauskaitė, Aldona Kamantienė ir Rita Venclovičienė pasidalins džiaugsmais ir skausmais, bendrą su apleistais Lietuvos vaikais, 2000 m. sausio 13 d. 12 val. Bočių menėje, PLC. Visi kviečiami!

Matt Vilutis, gyvenantis Frankfort, IL, prisitęsdamas prenumeratą, „Draugui“ atsiuntė 50 dol. Nuosirdžiausiai dėkojame!

PRIEŠKALĖDINĖ VAKARONĖ JAUNIMO CENTRE

Prieškalėdinę vakaronę Jaunimo centre surengė Pietvakarių Lietuvių Bendruomenės Oak Lawn apylinkė. Šiai apylinkėi vadovauja Jonas Astauskas (pirmininkas), Ramona Kaveckaitė, Antanas Rasymanas ir Edvardas Pocius. Reikia pasidžiaugti, kad Oak Lawn priemiestyje įsisteigė Lietuvių Bendruomenės apylinkė — čia šiuo metu gyvena nemažas skaičius lietuvių.

Artinantis šv. Kalėdų šventėms, šios bendruomenės valdyba Jaunimo centre suruošė vakaronę, norėdama prisiminti lietuviškus Kalėdų ir Naujųjų metų papročius, kurie buvo atliekami Lietuvoje.

Susirinkimą pradėjo skautė, filisterė Ramona Kaveckaitė ir pakvietė „Lakštutės“ choro vadovę Dalią Gedvilienę ir jos dukrelę Agnę padainuoti porą dainelių.

Tolimesnę programą vedė Dalia Sokienė, „Margučio II“ pranešėja ir „Draugo“ darbuotoja, kuri pasakojo apie lietuvių papročius, susijusius su Kalėdų ir Naujų metų šventėmis. Jos pranešimas buvo labai turiningas, atskleidęs įvairiausių žaidimų, būrimų, pokštų paslaptis bei kitas tradicijas. Pranešėja naudojosi Birutės Vindašienės surinkta informacija. Norintys dar daugiau sužinoti apie Kalėdų papročius, „Draugo“ knygyne ga-

Eugenia Liaugaudas iš Parsippany, NJ, prisitęsdamas prenumeratą, „Draugą“ parėmė 40 dol. auka. Esame labai dėkingi!

Sveikiname naujuosius „Draugo“ skaitytojus!

Kaziui Adomavičiui laikraštį užsakė Teresa Adomavičius, A. ir E. Daukantams – Vitalis J. Lembergas, Jonui Diminskiui – E. Diminskienė, Vyto Dukanauskui – Josephine Gudas, Jonui Gaizauskui – Edita Indriaitienė, Gitai Gilvydis – Antanas Gilvydis, Sofijai Girdžiūnaitis – Saulė Girdžiūnaitis, Victorui Jokubaičiui – Antanas Juškys, Leonui Kalvaičiui – Nijolė Kalvaitis, Jonui Kleviui – Sophia Daukus, Ilmai Konstantini – Jurgis Aleliūnas, Zitai Kuseliauskas – Vytautas ir Aldona Šoliūnai, Algirdui Lukoševičiui – Antanas Lukoševičius, Sauliui ir Almai Mikaliukams – Stefani Mikaliukas, Laimai Morkunas – Leonas Morkunas, Algiui Mozuraitiui – Marija Z. Gelazienė, Tomui Nenortui – K. ir V. Nenortai, Liudui ir Irenai Normanams – Ona J. Kreivienė, Casimir G. Oksas – Mary Oksas.

liko su entuziazmu. Chore dalyvauja apie 30 dainininkų ir tik keli berniukai.

Tai tėvų, kurie aukojasi savo vaikų labui, leisdami juos į choro repeticijas, nuopelnas.

Visi choro dalyviai ir muzikė Dalia Gedvilienė yra trečiosios bangos lietuviai. Šie lietuviškai lanko Čikagos šeštadieninę lituanistinę mokyklą. Tai — jaunimėlis, kuris po keliolikos metų perims Lietuvių Bendruomenės ir Jaunimo centro vadovavimą.

Prieškalėdinėje vakaronėje, įvykusioje Jaunimo centre, dalyvavo beveik išimtinai trečiosios bangos lietuviai, mamos, tėtės, choristų sesutės ir broliukai. Gaila, kad mažai buvo vyresniosios kartos tautiečių.

Lietuvių Bendruomenės Oak Lawn apylinkės pirmininkas Jonas Astauskas dėkojo „Lakštutės“ choristams, Daliai Sokienei, Aldonai Pankienei ir Ramonai Kaveckaitei bei mieliems vakaronės lankytojams, nepatingėjusiems atvykti. Dėkojo tėvams už vaišių paruošimą. Vaikučiai buvo apdovanoti įdomiomis dovanėlėmis. Dėkojo Ramonai Kaveckaitei už jos pastangas ruošiant vakaronę. Palinkėjęs visiems gražiai ir džiaugsmingai praleisti ateinančias šventes, baigė sėkmingai praėjusią vakaronę. Dalyviai dar palikdavo ragaudami mamųčių paruoštus valgius.

Džiugu, kad Oak Lawn Lietuvių Bendruomenės valdyba suruošė vakaronę ir pasikvietė Dalią Gedvilienę vadovaujamą „Lakštutės“ chorą, prisidėjusį prie programos atlikimo. Pagal vaikų amžių choras buvo gerai paruoštas ir jaunieji dainininkai dainas at-

liko su entuziazmu. Chore dalyvauja apie 30 dainininkų ir tik keli berniukai.

Tai tėvų, kurie aukojasi savo vaikų labui, leisdami juos į choro repeticijas, nuopelnas.

Visi choro dalyviai ir muzikė Dalia Gedvilienė yra trečiosios bangos lietuviai. Šie lietuviškai lanko Čikagos šeštadieninę lituanistinę mokyklą. Tai — jaunimėlis, kuris po keliolikos metų perims Lietuvių Bendruomenės ir Jaunimo centro vadovavimą.

Prieškalėdinėje vakaronėje, įvykusioje Jaunimo centre, dalyvavo beveik išimtinai trečiosios bangos lietuviai, mamos, tėtės, choristų sesutės ir broliukai. Gaila, kad mažai buvo vyresniosios kartos tautiečių.

Lietuvių Bendruomenės Oak Lawn apylinkės pirmininkas Jonas Astauskas dėkojo „Lakštutės“ choristams, Daliai Sokienei, Aldonai Pankienei ir Ramonai Kaveckaitei bei mieliems vakaronės lankytojams, nepatingėjusiems atvykti. Dėkojo tėvams už vaišių paruošimą. Vaikučiai buvo apdovanoti įdomiomis dovanėlėmis. Dėkojo Ramonai Kaveckaitei už jos pastangas ruošiant vakaronę. Palinkėjęs visiems gražiai ir džiaugsmingai praleisti ateinančias šventes, baigė sėkmingai praėjusią vakaronę. Dalyviai dar palikdavo ragaudami mamųčių paruoštus valgius.

Antanas Paužuolis

NAUJIEJI METAI PASAULIO LIETUVIŲ CENTRE

Seniesiems metams artėjant į pabaigą dažnas iš mūsų sukam galvas, kur sutikti Naujus metus? Kur bus dauguma draugų ir pažįstamų, kad jiems palinkėjus laimingų Naujų metų? Kur bus linkimiausias pokylis? Nes kokia pirmoji metų diena, tokie bus ir visi metai, sako liaudies išmintis.

Pasirinkimas Naujų metų sutikimui plačioje Čikagoje buvo gausus. Net 6 vieši lietuvių pokyliai.

Visus metus dalyvaujant Pasaulio lietuvių centro renginiuose, čia reikia dalyvauti ir Naujųjų metų sutikime.

Šį kartą prie PLC jungėsi ir Amerikos lietuvių TV, išskyrusi tame pačiame centre, pokyliui nepagalindama reklamą.

Gražus sausio 31 d. vakaras su nedideliu šaltuku ir su vasariškais keliais į PLC ir ALTV Naujų metų sutikimą sutraukė 300 svečių — jaunimo, vidurinės kartos ir širdimi jaunų pensininkų. Puošni pokylių salė su papuoštais stalais ir pasipuošusiais svečiais bei viešniomis sudarė šventinę nuotaiką, grojant Ričardo Soko kapelai.

Vaidzai iš tėviškės

Rengėjų vardu pokylio svečius pasveikino Kęstutis Jecius ir Arvydas Reneckis. Televizijos ekrane jis visus nuvedė į Lietuvą, kur balta žiema su žirgeliu ir rogėmis, su valgiais apkrautu Kūčių vakaro stalu ir laužomais kalėdačiais, siunčiant linkėjimus ir mums. Skambėjo čia simfoninio orkestro koncertas ir galą gavo Lukiškių aikštėje susprogdintas trigalvis drakonas.

Prieš vaišes kun. Jaunius Kelpšas visus pasveikino ir palaimino stalų gėrybes. Muzika visus kvietė į šokių estradą. Apie 10 val. prasidėjo Ričardo Soko vadovaujamo moterų ansamblio koncertas, lydimas estradinės muzikos. Jos padainavo „Tarp žiedų“, „Ruduo“, „Baltoji pasaka“ ir J. Strauss „Žydrąjį Dunojų“, pagal kurio valso taktą estradoje sukosi ir pokylio dalyviai.

Varpo dužiai skelbė likusias kelias minutes iki Naujųjų

Milda Petkus-Roszkiewicz, gyvenanti Park Ridge, IL, prisitęsdamas mūsų laikraščio prenumeratą, „Draugą“ parėmė 50 dol. auka. Tariame nuosirdų aciu!

IVAIRŪS RENGINIAI Čikagoje ir kitur

2002 m. ŠALFAS-gos vyrų senjorų krepšinio pirmenybės kovo 23-24 d. vyks Cleveland, OH. Vykdo Clevelando LSK „Žaibas“. Registracija baigsis vasario 1 d.

89-sis Lietuvos Vyčių suvažiavimas/seimas 2002 m. rugpjūčio 1-4 d. vyks Congress Plaza viešbutyje, Čikagoje. Suvažiavimą globoja Čikagos 16 kuopa. Suvažiavimo kopirmininkai Robert A. Martin, Jr. ir Kenneth Rudmin.

Tilžės Akto paskelbimo 84-sios sukakties minėjimas sekmadienį, gruodžio 1 d., 2 val. p.p. Šaulių namuose. Rengia Maz. Lietuvos Rezistencinis sąjūdis.

Skelbimai

Amerikos Lietuvių radijas, vad. Anatolijus Šlutas — kiekvieną sekmadienį 7 v.r. per WCEV 14.50 AM. Tel. 773-847-4903, adresas: 4459 S.Francisco, Chicago, IL 60632.

PLC pokylių salėje Naujųjų metų sutikimo dalyvių sveikino ALTV vedėjas Arvydas Reneckis (kairėje) ir PLC atstovas Kęstutis Jecius.

Pasaulio lietuvių centro ir ALTV Naujųjų metų sutikime gausiai dalyvavo trečioji atvykusiųjų tautiečių banga. Čia yra tik vieno stalo dalyviai: Vaida ir Juozas Valinciai, Oksana ir Antanas Pečiuliai, Ingrida ir Gintaras Markevičiai, Violeta Daknyte, Daiva Vaitulevičienė, Felė Connolly, Jovita Bačinskienė ir Kostas Kralikauskas.

PLC pokylių salėje gausiai dalyvavo ir antrosios lietuvių bangos atstovai: Marija ir Vytas Raudžiai, Baniutė ir Romas Kronai, Tėdė ir Gediminas Kazėnai, Regina ir Alfredas Kuliai bei Genė ir dr. Justinas Dedinas.

Dviejų „bangų“ stalas PLC pokylių salėje sutinkant Naujuosius metus: Milita ir Aleksas Lauraičiai, Lilė ir Valentinas Ramonai, Jūratė ir Aleksandras Švedai, Alė ir Algis Janušai, Raminta ir Vladas Sinkai bei Ramunė Juodelienė.

Naujųjų metų sutikime programą atliko muziko Ričardo Soko vadovaujamas moterų ansamblis. Visos nuotraukos — Broniaus Juodelio

Programoje dalyvavo „Lakštutės“ choras, vadovaujamas Dalią Gedvilienės.

Zigmo Degučio nuotr.